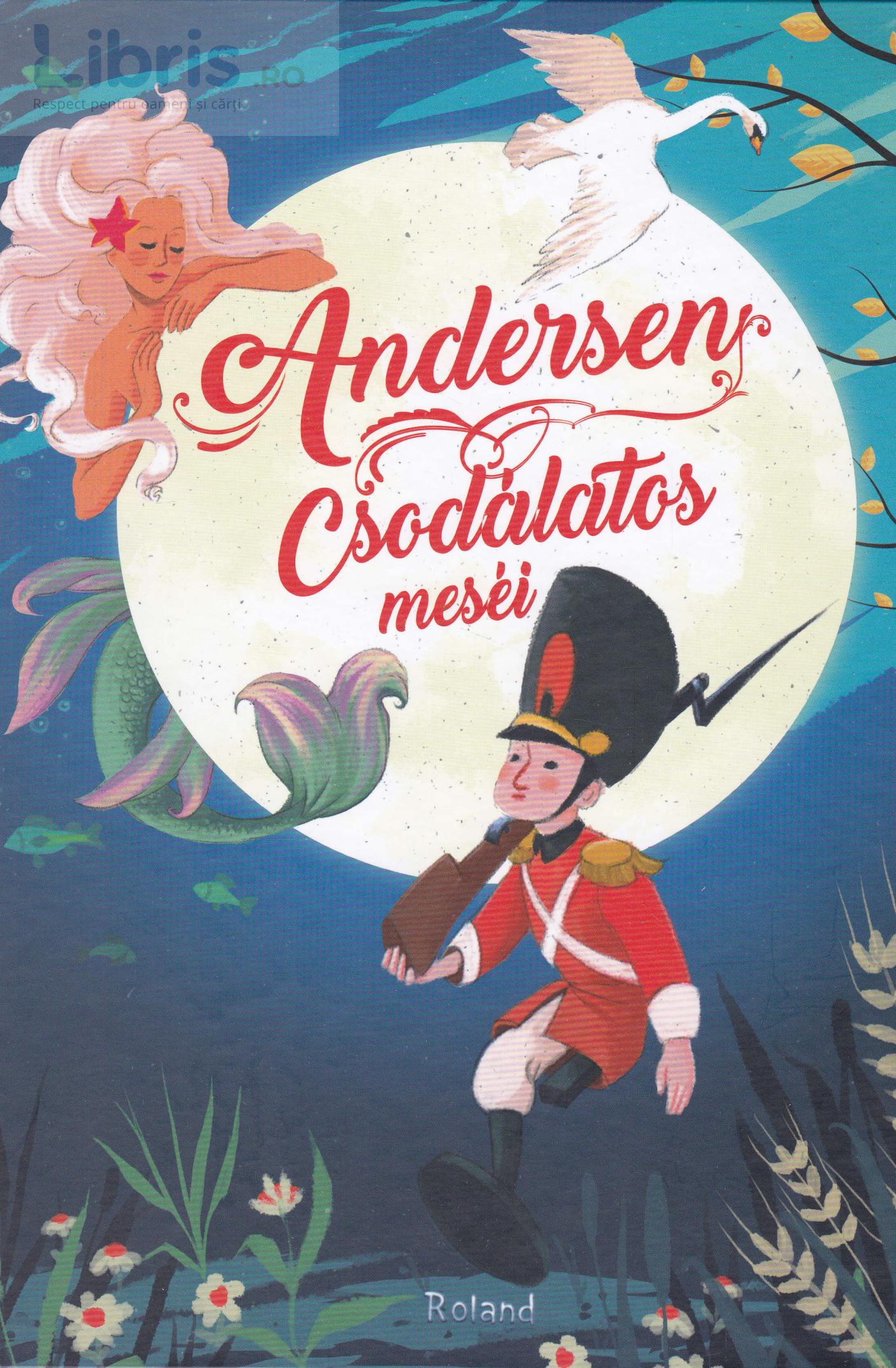

Libris RO

Respect pentru oameni și cărți.

Andersen Crocălațos mesiei

Roland

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

ANDERSEN ESODÁLATOS MÉSÉI

Roland

Tartalomjegyzék

Tizenketten a postakocsin.....	4
Pötlöm Panna.....	8
A kis gyufaárus lány.....	26
A vadhattyúk.....	36
A kis hableány.....	66

A tüzszerszám.....	78
A császár új ruhája.....	82
A bogáncs története.....	102
A rendíthetetlen ólomkatona.....	104
A törött üveg meséje.....	122
A fülemüle.....	156

Tizenketten a postakocsin

Éjfél ütött az óra, amikor egy postakocsi állt meg a városkapu előtt. Az év első napja volt, s az őr sietve és fázósan kiszaladt, hogy ellenőrizze a tizenkét különös utast.

Az első, egy jól öltözött úr, fontos személyiség lehetett, mert a többiek mind tisztelettel néztek rá. Azt mondta, Januárnak hívják, és gyorsan elsietett, mert sok dolga lesz az elkövetkező esztendőben.

A második utas tudta, hogy az ő élete rövid, csupán huszonnyolc nap, ezért hát mulatni akart. Lármás vidámsága bosszantotta az őröt, mire ő fennhéjázva így válaszolt:

— Nem ismer meg engem? Én Február vagyok, a bálók és farsangok fejedelme!

A harmadik utas a kecses, ám szeszélyes Március úr volt.

A negyedik utas egy holdsugarat mutatott neki, és kacagva azt mondta:

— Ez itt egy kincs! – de ez csupán egy vidám áprilisi tréfa volt.

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Ekkor vigasztalásképpen Május asszonyság elénekelt egy csodás dalt az erdőről, amely ebben a hónapban a legszebb.

Június és Július gyönyörű színes nyári ruhában pompáztak.

Augusztus mama gyümölcsbolttal büszkélkedett, gazdag ember hírében állt.

A kilencedik utas Szeptember tanár úr volt, aki híres művész, és aki csodálatos színű faleveleket tudott festeni.

Október mindent tudott a földművelésről, de alig lehetett érteni a szavát szomszédja hangos prüsszkölésétől. November ugyanis mindig náthás, köhécselő, elég szürke alak volt.

A fehér hajú és fehér szakállas December apó volt az utolsó utas. Ő hozott magával egy kis fenyőfát, amelyet majd színes gyertyákkal, finomságokkal és ajándékokkal fog feldíszíteni.

Az őr ellenőrizte az útleveleket, és jókedvűen tisztelgett az utasok előtt:

— Boldog új évet kívánok kedves mindnyájuknak, Hónap urak!

Így tehát az utasok megérkeztek az úticéljukhoz. Itt a vége, fuss el véle!

Pöttöm Panna

Élt egyszer régen egy asszony, akinek nem volt gyermeke, de nagyon szeretett volna egyet. Elment tehát egy öreg varázslóhoz, majd így szólt hozzá:

— Kedves varázsló! Nagyon szeretnék egy kislányt! Tudnál nekem segíteni ebben?

— Fogd ezt a rozsszemet, de vigyázz, ez nem egy közönséges mag! Vesd el egy virágcserepbe, várj türelmesen, aztán majd meglátod, mi történik!

— Köszönöm szépen – mondta az asszony, a jó tanácsért pedig néhány ezüstpénzt fizetett.

Odahaza elültette a rozsszemet egy virágcserepbe. Az nemsokára kikelt, és egy meseszép virágot hozott. Olyan volt, mint egy liliom. A szirmai csukva voltak, mintha csak egy bimbó lenne.

Az asszony megcsókolta a virágot, mire az kinyílt. Csodák csodájára a közepében egy olyan kicsi leányka ült, mint egy ember kisujja. Elnevezte őt Pöttöm Pannának.

A kislány bölcsőjét dióhéjból, a takaróját pedig ibolyaszíromból készítette el. Éjjel a kis bölcsőben aludt, nappal az asztalon játszadozott.

Az asszony vizet tett egy tányérba, majd teleszórta virágokkal. Ez a kislánynak olyan volt, mint